

مقدمه

اهداف و مباحث قبل از نوشتن این متن بدین شرح می‌باشند:

- ۱- انواع گوناگونی از اهداف برای یک جامعه می‌توان تعریف کرد. مفاهیم متعالی چون حق زندگی شرافتمندانه، عدالت، برابری، رعایت حقوق بشر، عدم تعرض به حقوق اقلیتها و غیره. اما ما معتقدیم آنچه جامعه ایرانی را در رسیدن به اهداف فوق و یا دیگر اهداف موفق می‌کند وجود آزادی و اختیار فرد بر سرنوشتش است بنابراین این قانون بر اساس اصل آزادی مطلق افراد بر سرنوشتشان و همچنین برابری تمامی انسانها در مقابل هم تنظیم شده است.
- ۲- نویسندگان بر این باورند که آفرینش انسان و نظام آفرینش بر مبنای آزادی مطلق و بدون هرگونه تفسیری بنیان نهاده شده است.
- ۳- با توجه به تجربه ناموفق و تلخ نظام سیاسی ناشی از انقلاب ۱۳۵۷ (جمهوری اسلامی مبتنی بر ولایت مطلقه فقیه) و محدودشدن آزادیهای فردی و جمعی ناشی از این نظام حکومتی، نظام حکومتی در این متن بر مبنای نظام تفکیک قوا از یکدیگر و جدایی دین از سیاست تدوین شده است.
- ۴- به منظور حفظ توازن قوا و با الهام از نظامهای سیاسی فرانسه و ایالات متحده آمریکا، سازوکارهای پیچیده ای جهت جلوگیری از ایجاد قدرت مطلقه (چه توسط اکثریت و چه اقلیت) پیش‌بینی شده است.
- ۵- با توجه به سالیان طولانی استقرار نظام نوین اداری و آشنایی اکثریت افراد ایران با متون و اصطلاحات حقوقی نوین، سعی گردیده است کمترین میزان تغییر در نظام اداری کشور ایجاد گردد. با این پیش‌فرض، بسیاری از اصطلاحات و قوانین موجود که مخالف حق آزادی فرد نبوده‌اند حفظ گردیده‌اند.
- ۶- به منظور جلوگیری از کودتای نظامیان (که در منطقه خاورمیانه امری محتمل می‌باشد) حق دسترسی، حمل و نگهداری اسلحه به طور محدود به شهروندان اعطا گردیده است.
- ۷- در این متن، مابین مفاهیم حکومت و حاکمیت تفکیک قائل شده‌ایم.
- ۸- با توجه به تجربیات کشورهای دیگر در دوران پس از سقوط نظام حاکم و در زمان شکل‌گیری نظام جدید، نویسندگان نگران رخدادهای زیر بوده‌اند:

- قدرت‌گیری دوباره نظامیان (تجربه مصر و عبدالفتاح سیسی)
- عدم تمکین افراد و احزاب به نتایج انتخابات ریاست جمهوری (تجربه انتخابات ۱۳۸۸ افغانستان)
- بن‌بست ناشی از تشکیل نظام حکومتی بر مبنای اقلیتهای دینی و نژادی (لبنان و عراق)

پیش نویس پیشنهادی

قانون اساسی ایران

مهرماه ۱۴۰۱

فصل اول: اصول بنیادین

- اصل ۱.** مردم ایران با آزادی کامل و با آگاهی کامل از نتایج این قانون، این متن را به عنوان قانون اساسی خود برمی‌گزینند.
- اصل ۲.** اصل اساسی و ذاتی آفرینش انسان، «آزادی کامل فرد در تشخیص و اعمال انتخابهای خود» می‌باشد.
- اصل ۳.** حاکمیت در ایران بر پایه اصل ۲ شکل گرفته است و این اصل اساسی، به هیچ عنوان قابل خدشه و تغییر نخواهد بود.
- اصل ۴.** منشاء حاکمیت، مردم می‌باشند که حکومت را توسط نمایندگانشان از طریق همه‌پرسی اعمال می‌نمایند. هیچ گروهی از مردم و هیچ فردی نمی‌تواند اعمال این حق را از آن خود بداند. مراجعه به آراء عمومی به صورت مستقیم و یا غیرمستقیم به طور مخفی و با شرایط یکسان به نحوی که این قانون پیش‌بینی می‌نماید انجام می‌پذیرد. شرایط رأی‌دهندگان به موجب قانون مشخص می‌گردد و کلیه اتباع ایران که به سن قانونی رسیده‌اند حق شرکت در انتخابات را دارا می‌باشند. هرگونه محکومیت قضایی، نافی این حق نمی‌باشد.
- اصل ۵.** نظام حاکمیتی در ایران یک نظام غیرمذهبی (سکولار) است.
- اصل ۶.** بر پایه اصل ۲، هیچ نهاد حکومتی، عمومی، صنفی، مذهبی و غیره حق سلب آزادی افراد در انتخابهای خود را ندارد.
- اصل ۷.** کلیه قوانین موجود که مخالف اصل ۲ هستند باید حذف و با قوانین جدید جایگزین گردند.
- اصل ۸.** قانون - به معنای نظر اکثریت که توسط نمایندگان آن اکثریت، صورت اجرایی به خود گرفته است - ملاک عمل در کلیه امور حکومتی خواهد بود.
- اصل ۹.** هیچ قانونی نمی‌تواند ناقض اصل ۲ باشد؛ به عبارت دیگر اکثریت نمی‌تواند قانونی وضع کند که آزادیهای فردی و جمعی را محدود کند.
- اصل ۱۰.** بر اساس اصل ۹، کلیه قوانین مبتنی بر مذهب و شرع فعلی باید حذف و با قوانین جدید جایگزین گردند.
- اصل ۱۱.** حکومت شامل سه قوه مقننه، مجریه و قضاییه می‌باشد. از این پس در این متن، حکومت اشاره به این سه قوه دارد.
- اصل ۱۲.** حکومت، اصل برابری در مقابل قانون را برای تمام اتباع خود بدون در نظر گرفتن نژاد، دین و مذهب، هویت جنسی، اقلیت قومی و دیگر تمایزها که به آن تعلق دارند تضمین می‌نماید.

فصل دوم: زبان، خط، تاریخ و پرچم رسمی کشور

- اصل ۱۳.** زبان و خط رسمی مردم ایران فارسی است و اسناد و مکاتبات رسمی باید با این زبان و خط باشد. مطلقاً هیچگونه محدودیتی در استفاده از دیگر زبانها در مطبوعات و رسانه‌های گروهی و تدریس ادبیات آنها در مدارس و دانشگاهها وجود ندارد.
- اصل ۱۴.** تاریخ رسمی کشور و مکاتبات بر اساس هجری شمسی می‌باشد و تعطیل رسمی روز جمعه می‌باشد.
- اصل ۱۵.** پرچم رسمی ایران به رنگهای سبز و سفید و قرمز است.

فصل سوم: حقوق مردم

- اصل ۱۶.** تابعیت کشور ایران حق مسلم هر فرد ایرانی است و دولت نمی‌تواند از هیچ ایرانی سلب تابعیت کند، مگر به درخواست خود او.
- اصل ۱۷.** حق هر نوزاد متولد شده در ایران است که تابعیت ایرانی را دریافت کند.

اصل ۱۸. با توجه به اصل ۲، حفظ و نگهداری از اسلحه شخصی، جهت جلوگیری از کودتای نظامیان، آزاد و مجاز است. کیفیت آنرا قانون معین می‌کند به نحوی که مانع افزایش خشونت در جامعه شود.

اصل ۱۹. بر پایه اصل ۲، افراد و نشریات کاغذی-الکترونیکی در بیان کلیه مطالب آزادند و هیچ‌کس نمی‌تواند آنها را از چاپ و انتشار مطالب منع نماید.

اصل ۲۰. در صورت چاپ مطالبی که با عقاید گروهی از مردم در تضاد باشد موضوع باید فقط و فقط از طریق شکایت در دادگاه و توسط هیات منصفه و قاضی، رسیدگی و حل‌وفصل شود. در هر صورت، هیچ دادگاه و هیات منصفه‌ای نمی‌تواند رای بر عدم چاپ و یا تعطیلی نشریه و یا مطبوعه‌ای بدهد.

اصل ۲۱. استراق سمع و هر گونه تجسس ممنوع است مگر به حکم دادگاه.

اصل ۲۲. تشکیل اجتماعات و راه‌پیمایی‌ها، بدون حمل سلاح، کاملاً آزاد است. تجمع‌کنندگان موظف به اطلاع‌دادن موضوع به ارشدترین مقام اجرایی محل اجتماع و نیز پلیس هستند و پلیس وظیفه حفظ امنیت آن تجمع را برعهده دارد.

اصل ۲۳. دادخواهی حق مسلم هر فرد است و هر کس می‌تواند به منظور دادخواهی به دادگاه رجوع نماید. همه افراد ملت حق دارند این گونه دادگاه‌ها را در دسترس داشته باشند و هیچ‌کس را نمی‌توان از دادگاهی که به موجب قانون حق مراجعه به آن را دارد منع کرد.

اصل ۲۴. تشکیل احزاب و گروه‌های سیاسی آزاد است و می‌توانند آزادانه به فعالیت بپردازند و نماینده طرفداران خود در حکومت باشند.

اصل ۲۵. در موضوعات مهم، به درخواست رئیس‌جمهور یا یک چهارم نمایندگان مجلس و یا ۵۰۰ هزار نفر از اتباع ایران در هر کجا که هستند، می‌توان به آرای عمومی مراجعه و همه‌پرسی برگزار نمود. نحوه برگزاری همه‌پرسی را قانون معین می‌کند.

ادامه دارد.